

“मीठे बच्चे— तिमी सच्चा सच्चा रूहानी ब्राह्मण नयाँ दुनियाँको स्थापनाको निमित्त हो। तिमीले आफ्नो अश्व (शरीर) यस यज्ञमा स्वाहा गर्नु छ।”

प्रश्न:— अवस्थालाई स्थायी (एकरस) बनाउने साधन के हो?

उत्तर:— निरन्तर योगमा रह्यौ भने अवस्था स्थायी रहन्छ। कसैमा ममत्व भयो भने योग टुट्छ, यसकारण नष्टोमोहा बन। बुद्धिलाई पवित्र बनाऊ। पवित्र बुद्धिमा नै ज्ञानको धारणा पनि हुन्छ। त्यसैले बुद्धि रूपी वर्तन स्वच्छ होस् र बाबा सँग योग जुटिरहोस्।

गीत:— यही बहार है

ओम् शान्ति। निराकार शिव भगवानुवाच। आकारी एवं साकारीलाई भगवान् भन्न सकिंदैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी संगममा छौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यस समयमा तिमीलाई दैवी सम्प्रदायको भन्न सकिंदैन। यस समयमा तिमी ब्राह्मण सम्प्रदायका हो। ब्राह्मण पनि यस समयमा त दुई प्रकारका हुन्छन्। अहिले यो सच्चा ब्राह्मणको कुल हो। ती ब्राह्मणहरूले सच्चा ब्राह्मण मुख वंशावली ब्राह्मण नै हुन् भन्ने जानेका हुंदैनन्। त्यसैले तिनीहरूलाई पनि परिचय दिनु पर्छ। यदि कोही आए भने उनीहरू सँग सोध्नु पर्छ। आफूलाई ब्राह्मण भन्नेहरू पनि धेरै छन्। ती ब्राह्मणहरू पनि धेरै थरिका हुन्छन्। यहाँ तिमीहरू नै एक ब्रह्माका ब्रह्मा मुख वंशावली सच्चा ब्राह्मण हो। ब्रह्माका बच्चा तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हो। तिमीहरू विकारमा जान सक्दैनौ। साना ठूला सबै ब्राह्मण नै ठहरिन्छन्। त्यसैले अरू जिस्मानी ब्राह्मणहरू हुन्। तिमी सच्चा रूहानी ब्राह्मण हो, ब्रह्माका मुख वंशावली। तिमीलाई थाहा छ— हामी सच्चा ब्राह्मण ब्रह्माका सन्तान हौं। परमपिता परमात्माको आफ्ना नाति नातिनाहरूलाई आफ्ना पुत्रका माध्यमद्वारा पठाउनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा पुत्र हुन्। हुन त शास्त्रमा दक्ष प्रजापिताको पनि नाम आउँछ। तर दक्ष त कोही पनि भएको छैन। यिनलाई नै दक्ष प्रजापिताको नाम दिइएको छ। शास्त्रमा अश्वलाई हवन गर्थे भन्ने प्रसंग देखाइएको छ। अहिले त्यो अश्व त तिमी भएका छौ। उनीहरूले त बसेर त्यसैको कथा लेखिदिएका छन्। यथार्थ अर्थलाई नै जानेका छैनन्। केही न केही अक्षर वा भाव आएको छ। नाटक बनाए जस्तै। झाँसीकी रानीको नाम त छ तर तिनी वास्तविक कलाकार त होइनन्। नक्कली कलाकार बसेर बनाउँछन्। आफ्ना मानिसहरूलाई सेनाका सिपाही बनाउँछन्। केही न केही त हुन्छ जसको नाटक बनाउँछन्। जो बितेर गएको छ त्यसैको फेरि कलाकारहरू बनाएर पार्ट खेलाउँछन्। तिमीले त यो पार्ट सिकिरहेका छौ। स्वाभाविक रूपमा आत्मामा जुन पार्ट निश्चित भएको छ त्यो दृश्य चलिरहेको हुन्छ। तिमीले आफ्नो पार्टलाई बुझेका छौ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हो। यस्तो होइन, रचना भएकै होइन, नयाँ बनाइएको हो। यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो। मानिसहरूले त महाप्रलय भयो, त्यसपछि सागरमा पीपलका पातमा तैरिएर बच्चा आयो भन्ने सम्झन्छन्। यस्तो त हुन सक्दैन। तर हो, बाबाले नयाँ सृष्टिको रचना गर्नुहुँदा सबैभन्दा पहिला बच्चाहरू गर्भमहलमा आउँछन्। त्यो त क्षीर सागरमा भए जस्तै हो। यहाँ त गर्भजेल हुन्छ, विषय सागर। धेरै सजाय खान्छन्। यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यसको नामै सहज राजयोग हो। तिमी हो नै

२०७५ आषाढ ५ मंगलबार १९-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

देवी देवता धर्मावलम्बी। तिमीले पुरुषार्थ गरेर राजाहरूको पनि राजा बन्नु छ। लक्ष्मी नारायण पनि त्यही हुन्छन्। अहिले तिमीहरूको ८४ जन्म पूरा भए। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— कल्प पहिला पनि तिमी नै थियौ। कोही नयाँ आए भने बाबाले उनीहरूलाई सोध्नुहुन्छ— पहिला कहिले मिलेका थियौ? भन्दछन्— हो बाबा, ५ हजार वर्ष पहिला मिलेका थियौं। कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा मिल्दै रहेका छौं। मिलिरहनेछौं। यसको अन्त हुँदैन। यो बनीबनाउ ड्रामा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नै पतितलाई पावन बनाउन आउनु पर्छ। बिचमा आउने त मेरो कामै छैन। मेरो नामै पतित पावन हो। फेरि आएर विश्वलाई पावन बनाउनुहोस् भन्दछन्। सृष्टिको आरम्भमा भारतवर्षमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो। धेरै पहिलाको कुरा हो (लंग-लंग एगो...) भन्दछन् नि। तर कहिले? यो बुझेका हुँदैनन्। सबैभन्दा प्राचीन मनुष्य देवी-देवताहरू हुन्। स्वर्गमा राजमहल आदि देखाउँछन् नि। सबैभन्दा प्राचीन देवी-देवताहरू थिए। उनीहरूको सुन, हीरा जवाहरतका महल थिए। यो ५००० वर्ष पहिलाको कुरा हो। यो भन्दा पुरानो चीज कुनै पनि हुँदैन। सबैभन्दा पुराना लक्ष्मी-नारायण पनि होइनन्, सबैभन्दा पुराना राधा-कृष्ण हुन्। लक्ष्मी-नारायण भन्दा पनि पहिलेका त राधा-कृष्ण हुन्। कृष्ण स्वर्गका पहिला बच्चा हुन्। आत्मा पनि पवित्र, शरीर पनि पहिलो नम्बरको पवित्र। मुख्य राजकुमार राजकुमारी हुन् नि। बाबा भन्नुहुन्छ— म एक यात्री हुँ। कहाँको यात्री? परमधाम वा निर्वाणधामको यात्री। यात्री त आत्मा नै हो।

म आत्मा सदा पवित्र छु। फेरि तिमी मेरो सजनीहरू हौ। तिमी काला भएका छौ। अहिले मैले तिमी आत्मालाई गोरा बनाउँछु र तिमीले मैला निकालिदिन्छु। एक यात्रीले नै तिमीलाई कति सुन्दर बनाउनुहुन्छ। कति परम प्रिय यात्री हुनुहुन्छ। स्वर्गमा त स्वाभाविक शोभा रहन्छ। कति सुन्दर देवताहरू हुन्छन्। अहिले तिमी ब्राह्मणहरूको यो पुरानो शरीर हो। तिमी सुन्दरबाट काला बन्छौ। म यात्रीले तिमीलाई गोरो बनाउँछु। म यो पुरानो कालो सजनीमा प्रवेश गर्छु। यिनमा आएर यिनलाई तथा तिमी सबैलाई गोरा बनाउँछु। एक यात्री आएर कति धेरैलाई गोरा बनाउनुहुन्छ। यात्रीको अर्थ पनि तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ। श्रीमत्तमा चलिरह्यौ भने तिमी सुन्दर बन्छौ। तिमी आत्माहरूमा मैला परेको हुनाले काला भएका हौ। अब यो मैला कसरी निस्कन्छ? म सँग योग लगाउनाले। त्यो योग अग्निले मैला भस्म हुन्छ। यथार्थ कुरा तिमीले सम्झन्छौ। बाबाले त तिमीलाई धेरै सम्झाउनुहुन्छ तर तिमीले बिर्सिन्छौ किनभने तिमी योग राम्रो छैन। नष्टोमोहा बनेका छैनौ। बाबा त सदा पवित्र अथवा पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा भएको छ— हामी आत्माहरू कलियुगी वा तमोप्रधान बनेका छौ र अहिले गहना पनि नक्कली नै पाइन्छ, त्यसैले सबैभन्दा पहिला आत्माको मैलालाई निकाल्नु पर्छ। बाबालाई याद गर। यसैलाई योग अग्नि भनिन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म त सदा पवित्र छु। म नहुने हो भने तिमीलाई कसले पवित्र बनाउने? आफूलाई पक्का आत्मा निश्चय गर। हामी आत्मामा ८४ जन्ममा मैला परेको छ। अहिले हामीले बाबा सँग योग लगाउनाले पवित्र हुनेछौं। कुनै पनि विकार रहनेछैन। यदि कुनै विकार बाँकी रह्यो भने सजाय भोग्नु पर्छ। त्यसो हो भने हामीले किन निरन्तर पुरुषार्थ नगर्ने, मेहेनतबाट अवस्था यस्तो बनोस् जसबाट मायाको तुफानले कहिल्यै पनि हल्लाउन नसकोस्। अचल घर बन। आत्मा जो यसको भित्र छ त्यो आत्मा बाबाको यादमा परिपक्व बन्ने हो भने त्यसपछि त

२०७५ आषाढ ५ मंगलबार १९-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कर्मातीत अवस्थामा आउँछ। कुनै पनि विकर्म हुँदैन। आत्मा पवित्र हुन्छ। यसमा त मेहनत पर्छ। परमपिता परमात्माको पनि पार्ट हुन्छ। हामीले उहाँलाई याद गर्छौं। उहाँले कसरी आएर पढाउनुहुन्छ। यो त व्यवहारमा देखिन्छ। भगवानले ५ हजार वर्ष पहिले पढाउनु भएको थियो। अवश्य पनि प्राचीन भारतको राजयोग सिकाउनु भएको थियो। बच्चाहरूलाई थाहा छ यो त्यही प्राचीन राजयोग हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर तर यसैमा मेहनत पर्छ। सबै कुरा यादको नै हो। बाबा आदेश दिनुहुन्छ मलाई याद गर। तर मायाले आदेशमा चलन दिँदैन। विघ्न पारिदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने म जस्तै तिमी पवित्र बन्छौ र पछि गएर ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर बन्छौ। तिमीले आनन्द प्रदान गरिरहेका छौ। तिमीलाई यहाँ तीन पाइला पृथ्वी मिल्दैन तर पनि बाबा तिमीलाई सारा विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ। त्यसैले सबैले बाबालाई याद गर्छन्। वाणीभन्दा पर जानको लागि मानिसहरूले वानप्रस्थ लिन्छन् अर्थात् मुक्तिधाममा जान चाहन्छन्। मुक्ति जीवन मुक्ति त बाबा सिवाए कसैले पनि दिन सक्दैन। बाबाबाट सबैभन्दा पहिला तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छौ। कुनै तकलिफको कुरा छैन, उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा आफ्नो पुरुषार्थ गरिराख। तिमीलाई थाहा छ— याद गरिरह्यो भने गोरो बन्दै जान्छौ। तिमी आत्मा पवित्र हुन्छ। पावन बाबा आएर पावन बन्ने युक्तिहरू बताउनुहुन्छ। परमप्रिय बाबालाई याद गरिरहनु छ। मानिस बिरामी पर्थो भने उसलाई भनिन्छ— फलानालाई याद गर। तर त्यस्तो याद कहाँ ठहर्छ र! यसमा धेरै अभ्यास गर्नु पर्छ, अनि मात्र अन्त मति सो गति हुन्छ। तिमी त बाबाको यादमा रहनु पर्छ। कर्मातीत बन्नु नै छ। योगबाट विकर्मलाई भस्म गरियो भने त्यो सजाय खानुपर्दैन। योगमा नरहने हो भने सजाय खाएर मुक्तिधाममा गइन्छ, यसमा पनि नम्बरवार हुन्छ। गोरा यात्री त एक बाबा हुनुहुन्छ। यात्री त सबै आत्माहरू नै हुन्। कति टाढाबाट पार्ट बजाउन आउँछन्। जसरी अरू नाटकका पात्रहरू घरबाट पार्ट बजाउन आउँछन्। यो रावणको देश पराई देश हो। रावणले पतित बनाएको छ। मैले पतितलाई पावन बनाएर साथै लिएर जान्छु। कुनै गुरुका अथाह शिष्यहरू हुन्छन्। तर ती गुरुले त साथमा लैजान सक्दैनन् न त आफू नै जान सक्छन्। जाने मार्ग नै जानेका हुँदैनन्। कोही पनि ज्योति ज्योतिमा लीन हुँदैन। आत्मा अविनाशी छ। टुक्रा टुक्रा हुँदैन। शरीर मर्छ, जल्छ। आत्मघात पनि गर्छन्। एक आपसमा केही भयो, ईच्छा पूरा भएन भने दुवै मिलेर डुबेर मर्दछन्, त्यस्तालाई जीवघाती महापापी भनिन्छ। वास्तवमा आत्मघात होइन शरीरको विनाश हुन्छ। जसले जति बाबाको याद गर्छन् त्यति धारणा पनि हुँदै जान्छ। जो जतिसुकै राम्रो मुरली चलाउनेवाला भए पनि माया यस्तो छ जसले एकै थप्पडबाट समाप्त गरिदिन्छ। मायाको बक्सिङ्ग चलिरहन्छ। यो युद्धस्थल हो। युद्धको मैदान हो। शास्त्रमा त के के देखाइदिएका छन्। रात दिनको फरक छ। यस समयमा ज्ञान प्रायः लोप भएको छ भनिन्छ। देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ। अरू जडचित्र रहेका छन्। तिमी शिवका मन्दिरमा गयौ भने तुरुन्तै यो शिवबाबाको मन्दिर हो भन्दछौ। ब्रह्माका मन्दिरमा गयौ भने यो दादाको मन्दिर हो भन्दछौ। यो जगतअम्बा मम्माको मन्दिर हो। तल राजयोगको तपस्या गरिरहेका छन् र माथि वैकुण्ठको यादगार छ। नत्र कहाँ लगेर देखाउने। कसैको मृत्यु भयो भने यो त वैकुण्ठ गयो भनिन्छ। त्यसैले उनीहरूले वैकुण्ठलाई माथि बनाइदिएका छन्। यादगार ड्रामा अनुसार पूरा हुन्छ। बाबा मम्मा-

२०७५ आषाढ ५ मंगलबार १९-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कामधेनु बसेका छन्। उनीहरूले फेरि गाई भन्ने बुझेका छन्। गाईलाई फकिरहरूले लिएर हिंडे भने यसलाई कामधेनु एवं कपिलदेव भन्दछन्। कपिलदेवका साथमा कामधेनु रहन्थिन्। कथाहरू त धेरै छन्।

शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म यात्री हुँ। यी ब्रह्मा दादाले यस्तो भन्दैनन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म यात्री सदा पवित्र छु। यो अपवित्र विकारी दुनियाँ हो। त्यो निर्विकारी दुनियाँ हो। यो बनिबनाउ ड्रामा हो। बाबाले सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन्। हामी आत्माहरू त निराकारी दुनियाँमा रहनेवाला हौं। यहाँ आउँछौं पार्ट बजाउन। यो कर्मक्षेत्र हो। परमधामलाई कर्म क्षेत्र भनिदैन। यसलाई नाटक भनिन्छ। भारतवर्ष नै हीरातुल्य र कौडीतुल्य बन्छ। भारतवर्षमा नै वर्ण हुन्छन्। ब्राह्मण वर्ण, देवता वर्ण, क्षत्रिय वर्ण, वैश्य वर्ण, शूद्र वर्ण.... यसैमा ८४ जन्म पूरा हुन्छन्। सबै धर्म वालाहरूको ८४ जन्म हुँदैनन्। कति धेरै कुरा मीठा प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— कल्प-कल्प देखि पढ्दै आएका छौं। पुरुषार्थ अनुसार नै ट्रान्सफर हुन्छ। जसरी विद्यालयमा स्थानान्तरण हुन्छ। तिमीले पनि गएर नम्बरवार राजाई गछौं। बाबाको बनेर बाबालाई मात्र याद गर। बाबालाई घरी घरी याद गर। नत्र विकर्म विनाश कसरी हुन्छ। घरी घरी आफूले आफै सँग कुरा गर्नु छ। हामी आत्माहरू त अविनाशी हौं। बाबाले आदेश दिनु भएको छ मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। याद गरेनौ भने विकर्म विनाश हुँदैन। उच्च पद पनि मिल्दैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योग अग्निद्वारा विकर्मको मैला भस्म गरेर गोरो बन्नु छ। पवित्र बनेर सबैलाई पवित्रताको सुख दिनु छ।
- २) स्वयंलाई यस्तो अचलघर बनाउनु छ जसबाट कुनै पनि विकर्म नहोस्। यादको मेहनतबाट आफ्नो परिपक्व अवस्था बनाउनु छ।

वरदानः— स्नेहको जादुद्वारा निर्बन्धनलाई पनि बन्धनमा बाँध्ने श्रेष्ठ जादुगर भव

बाबा भन्दा पनि ठूलो जादुगर तिमी बच्चाहरू हो। यस्तो स्नेहको जादु तिमी पासमा छ, जो निर्बन्धनलाई पनि बन्धनमा बाँधिदिन्छौ। बाबालाई पनि बच्चाहरू सिवाए केही राम्रो लाग्दैन। निरन्तर बच्चाहरूलाई नै याद गर्नुहुन्छ। कति पटक बाबालाई भोजनमा बोलाउँछौ, खान्छौ, हिँड्छौ, सुत्छौ, त्यतिबेला पनि बाबा साथ हुनुहुन्छ। कुनै कर्म गर्दा भन्छौ— काम हजुरको, गर्ने हजुर निमित्त हात हामी चलाउँछौं। फेरि कर्मको बोझ पनि बाबालाई दिन्छौ त्यसैले श्रेष्ठ जादुगर भयौ नि।

स्लोगनः— आफ्नो स्व-स्थितिको शक्तिद्वारा परिस्थितिलाई बदल्नेवाला कहिल्यै दुःखी हुन सक्दैन।